

udføre Arbejde, der hidtil er blevet udført af Fangerne. Hvad nu angaar Hjælpen til Sygeplejerstken, skal det bemærkes, at denne ikke kan stilles ganske i Klasse med Sygeplejerstker paa Sygehuse. Som Følge af Sygeplejerstkens Stilling som tjenende Straffeanstalten har hun adskilligt Arbejde, der falder uden for selve Sygeplejegerningen. Det er saaledes fremhævet, at Sygeplejerstken har at føre et særligt Tilsyn med de kvindelige Fanger, der ere diegivende, og af dem gives der ikke saa ganske saa paa denne Straffeanstalt. Paa Grund af Forholdene fordrer disse Kvinder ogsaa uden for egentlige Sygdomstilfælde en hyppigere Betjening end den, der ellers ydes Fangerne. Denne Betjening er hidtil bleven udført af Fangerne, men den skal Bigen nu udføre ikke alene af Hensyn til, at Arbejdet maa henføres til egentligt Pigearbejde, men ogsaa af Hensyn til den egentlige Sygeplejegerning, som Sygeplejerstken ikke kan udføre, naar hun i det givne Øjeblik skal betjene de diende Kvinder. At lade denne Betjening som hidtil udføre af Fanger, vil nemlig ikke være heldigt. Naar saadanne diegivende Kvinder henføres i Cellefængsel, og man skal benytte andre Fanger til Betjening, er det klart, at den Isolation, der skal følge med Afsoning af Straffen i Cellefængsel, i Virkeligheden bliver illusorisk. Men der er ogsaa andet Arbejde, der hidtil har været udført af Fanger, som man ønskede at denne Bige skulde udføre. Dertil hører saaledes Renligholdelse af Anstaltens Kontorer, som ligge uden for Anstalten. Det er klart, at man under dette Arbejde er ude af Stand til at udelukke Fangerne fra Samkvem med Personer uden for Anstalten. Jeg skal saaledes meddele, at det hedder sig, at en kvindelig Fange, der var i Færd med at polere Vinduer i Kontoret, faldt ud af Vinduet og ned paa Gaden. Hun var saa stikkelig at gaa hen til Portneeren og selv bede om at blive lukket ind igen; men hun kunde jo have benyttet Lejligheden til at tage Udgangsbillet og kunde ogsaa have konfereret med andre uden for Anstalten. Det er disse forfælskelige Hensyn, som gøre, at man ønsker denne Bige ansat, altsaa navnlig for at gennemføre Isoleringssystemet, hvor det skal anvendes, og forhindre Forbindelse mellem Fangerne i disse Anstalter og Folk udenfor. Jeg haaber efter disse Oplysninger,

at denne Udgiftspost vil blive bevilget ved 3dje Behandling.

Den meget ærede Ordfører udtalte sig temmelig afgjort for Vedtagelsen af Vædringsforslag Nr. 43 og 44; men jeg nævner dog ogsaa der det Haab, at der kunde være Mulighed for, at man kunde genne de paagældende Udgiftsposter ved 3dje Behandling med deres fulde Beløb. Hvad angaar Anlægget af den Vej, som Nr. 43 omhandler, gaar Forslaget ud paa, at Bevillingen dertil: 2,792 Kr. nedsættes med 792 Kr., altsaa med et Beløb af mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$. Der kan uden Tvivl ikke være Tale om, at Vejen kan anlægges for et saa betydelig nedsat Beløb, saaledes som den var paatænkt anlagt. Man havde nemlig tænkt sig Vejen anlagt bredere end i og for sig nødvendigt for Færdstien til de paagældende Høstiger, idet man havde tænkt sig denne Vej tillige anvendt som Turnleplads for Funktionærernes Børn, der, hvis de ikke kunne faa denne Turnleplads, ere henvisste til at lege paa Plæner og Beje, som ligge lige ved Straffeanstalten, hvad der baade turde være lidet anbefalelsesværdigt og heller ikke stemmende med god Orden. Og i Virkeligheden var det slet ikke noget stort Beløb, som var foreslaet, idet det var paatænkt i saa vidt Omfang som muligt at benytte den Arbejdskraft, man har ved Anstalten. Jeg haaber, at denne Oplysning vil bidrage til, at dette Forslag bliver taget op til fornyet Overvejelse inden 3dje Behandling, og at man saa vil bevilge det fulde Beløb. — Vædringsforslaget Nr. 44 angaar Istandsættelsen af Enkeltceller m. m. i Horsens Straffeanstalt, hvortil der er begæret en Bevilling af 10,500 Kr., der foreslaas nedsat til 8,000 Kr., altsaa omtrent med $\frac{1}{4}$. Følgen af, at jeg ikke erholder mere end 8,000 Kr., vil være den, at det ikke vil være muligt at indrette hele det Antal Enkeltceller, hvortil Pengene til Dels ere bestemte at skulle bruges. Jeg siger til Dels, thi man maa lægge Mærke til, at de 10,500 Kr. ikke alene skulle bruges til ny Celler, men at et ikke uvæsentligt Beløb deraf skulde anvendes til Anstaltens hele af Varmtvandsledelse som Reserveredel for Opvarmingsanlægget. Hvad angaar de ny Celler, da er det jo oplyst i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, at deres Indrettelse vil udkræve meget betydelige Reparationsarbejder. Der